

Side, end naar han ikke er dygtig i Faget, men kun i Sproget, selv om han da kan rejse alene, og det er netop det, jeg bestrænger, at man ved at lægge ensidig Vægt paa det Behagelige, glemmer for en Del det Nyttige for vore Søofficerer. Jeg ser langt hellere, at det er artilleristiske Dygtigheder, man faar, og Sømand, der forstaa at besætte vore Fartøje uden at løbe paa Grund, selv om de saa tale lidt mindre korrekt Fransk og Engelsk, og jeg tror, at Fædrelandet vil være bedre tjent dermed, og at det vil være mere til Gavn for vor Marine. Jeg siger, at de Herrer blive Bevistet skyldige for, at vort Forslag vil ødelægge Officersskolen — deres gamle Kjerlighed til Drengeskolen maa de gjerne beholde — og at vi derved ville give et flettere Personal. — Ævertimod, vi ville undse dem dygtigere og mere bevidste Personer, end de maaste nu kunne faae. Nu kunne de komme til at faae den rene Middelmådighed, men ved at vælge unge Menneskter, der ere prøvede baade til Søs og theoretisk, kunne de netop faae dem, der gjennem disse Prøver have nærmet sig non plus ultra't. Og jeg under vor Marine: saadanne Fyre, og derfor har jeg været med til at stille dette Forslag. Forresten glædede det mig at høre, at det ærede Medlem for Fredrikstad Amt's 1ste Balgfreds, der ligesom andre ærede Herrer begyndte med Sagkundskab, først kom dernæst til Følelsen, den inderlige Kjerlighed, og maatte ende med Instinktet; de Herrer have altsaa tilsidst Instinktet paa deres Side.

Thomsen: Jeg skal selvfølgelig lade den smukke Rækkefølge fra Sagkundskab over Følelse til Instinkt fuldstændigt ligge, men kun reservere, at, naar det ærede Medlem mente for sit Bedkommende at herde, at vi ikke kunde faae ham bort fra hans veloverveiede Standpunkt ved Stikord, saa maa han erindre, at selv om han tror med Overlegenhed at kunne se ned paa vor Sagkundskab, vor Følelse, vort Instinkt, faar han heller ikke os bort fra vort veloverveiede Standpunkt blot ved at fremsætte Stikord, og det er en hel Række Stikord, det ærede Medlem er kommen med. Jeg skal ikke gaa ind paa Spørgsmaalet om Officersskolen, fordi jeg ikke hørte, om det ærede Medlem talte om „Barnerov“ eller „Barnevogne“. Er det Barnerov, tror jeg, at han har fuldstændig Ret, fordi det staaer Bedkommende frit for efter en vis Tid's Forsøb at kunne vende tilbage til deres oprindelige Syssel; er det Barnevogne han talte om, kan jeg ikke sige Andet, end at jeg har den Anskuelse, at man leder Folk bedre frem til militær Dygtighed ved fra Begyndelsen at føre dem i militære Barnevogne end i civile, thi jeg lægger særlig Vægt paa den militære Opdragelse, netop fordi de vordende Officerer skulle være militære. For saa vidt det ærede Medlem tillagde mig, at jeg havde sagt, at det var vanskeligere at skyde fra Fort end fra Skibe, har jeg

ikke sagt det. Jeg maa ligesom for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Balgfreds (Holstein-Ledreborg) gjentage og atter gjentage, at det, jeg har sagt, det er, at ved Skydning fra Forter kan og bør anvendes langt større Finesser, grundet paa en Beregning af Afstanden; grundet paa Anvendelsen af forskellige mekaniske Midler, som fordrer en iagtig og fast Opstilling, men som ikke kunne anvendes i den Udstrækning paa det bevægelige Underlag. For saa vidt det ærede Medlem endelig vilde anvende det mest krusende Baaben, som han troede at kunne finde ligeoverfor mig, ved at sige, at jeg i Dag havde sagt, at jeg var usagkyndig lige over for Spørgsmaalet om Torpedovæsenet og om maritime Spørgsmaal-detailler, og at det derfor var høist mærkverdigt, at jeg havde turdet paatage mig for nogle Aar tilbage at overtage Marinebestyrelsen, da vil jeg bringe ærede Medlemmer i Erindring, at første Gang, jeg havde den Ære at fremtræde for dette Thing, sagde jeg udtrykkeligt, at „jeg fuldstændigt faae den Banskkelighed, der laa deri, at der var en Mængde af de maritime Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke jeg havde fuldstændig Ukjendskab“. Jeg generede mig altsaa aldeles ikke for at sige: Der er mange Detailler, som jeg ikke kan, og jeg generer mig ikke i dette Dieblis for at gjentage det Samme. Der er uendelig mange Detailler, jeg ikke kan, men jeg tilføjer tillige, at uagtet alle de Banskkeligheder, der stillede sig for mig, havde jeg ikke Frygt for at overtage den nævnte Post, fordi jeg i Dieblisset troede, at jeg var den, der havde de fleste Forudsætninger overhovedet med Hensyn til den Sag, der dengang skulde fremmes. Jeg tror nemlig, at man meget godt kan mangle enkelte Kundskaber, faarne enkelte Detailkundskaber og dog have de almindelige Forudsætninger for at kunne have det fornødne Overblik over Sagen; det er dette, som det kommer an paa. Være Medlemmer erindre maaste, at H. C. Ørsted i sin Tid ikke selv kunde gjøre et eneste af sine Experimenter; naar han skulde faae Knappenaalen til at svømme oven paa Vandet, gif den til Bunds, og ærede Medlemmer ville dog indrømme, at han var Fysiker, uagtet han ikke kunde disse Detailler. Man behøver ikke at vide Alt og have læst Alt; men det, som man behøver, det er, at have fordsiet det, som man har læst. Det, som det kommer an paa, er, at man har det rette Overblik; mangler man dette, giver jeg ikke en Ribe Lobaf for al Kundskaben om Enkeltheder.

Ravn: Jeg vil blot minde om, at de Børn, som der har været saa megen Tale om at røve til Søofficersskolen, ere 17 Aar gamle; før den Tid har den slet ikke det Ringeste at gjøre med dem. De Officerer eller Lærere, som examinere de Paagældende ved Afgangsexamen, kjende paa meget faa Undtagelser nær aldeles ikke de Lærlinge, der have været ude med Flaadens Skibe;